

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDXLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

marum: *Salve tueta animarum simul, & firmamentum: salve fax animarum immaculatissima.*

Hist. p. 7.
lib. 4. n. 136

Vacatio-
num tem-
pus illi
dare.

152. Vetus hoc in Lusitania fuit abususque inijtis, ut per æstiuas gymnasij ferias è Conimbricensi Collegio socij ad ædem B. MARIÆ ad aquas lupias, Societatis more, peregrini itarent. quâ etiam occasione Rex, Eboræ illorum habitu delectatus, illos ad constantiam est grauius atque appositè cohortatus: iussitque omnes ad se adduci, qui isthac de Societate ad Beatissimam Virginem peregrini irent, indulgentissimi Patris vultu ac voluntate complexus magnæ Virginis peregrinos. Neque id officit studijs disciplinarum. Apud illam enim omnis disciplinæ maxima encyclopoedia est, cui idem Imperator ibidem accinens: *Salue, inquit, stabilitas scientiarum.*

ANNO MDXLV.

Sæctos cū
B.V. im-
plorare.

Tursell. vi-
re lib. 2. c.
22, in fine.
serm. de
nat. B.V.

153. Indiæ salutem procurabat Xauerius. quare S. Thomam eius gentis olim Apostolum, sibi ut benignus Præstes adesset rogabat. dubius animi quadam in re in sanctissima Apostoli æde consulebat DEVM, totasque ferè noctes cum magno animi motu, perpetuis vigilijs agens, modò sanctissimam CHRISTI Parentem, modò Thomam Apostolum, cæterosque cælestes deprecatores adhibebat. Illa, inquit S. Fulbertus Episcopus Carnotensis, *olim in auxilium magni Patris Basilij misit sanctum Angelum, & mortuum suscitauit.* Ad tot mortuos ab æterna morte suscitandos, ad tot Indos conuertendos ibat Xauerius, ut R. P. Fr. Elias à S. Teresa dicat, diligenti factâ inquisitione, compertum esse, ad duodecies centena milia animarum fidei lumine à Xauerio illustrata fuisse. Quocirca, aptè huius Virginis opem implo-
rauit: & ut facilius exaudiretur, Thomam quo-
que

Legationis
H. 2. e. 31.
17.

que Indiæ velut Angelum, adhibuit.

54 Michael Angelus Lualdus Romæ 1653. impressus, & summo Pontifici dedicatus, Indiæ suæ orientalis imagine 12. pag. 113. ait, Beatissimam Virginem se in Xaverij cubiculum luce plurimâ infudisse, parvulum sinu IESVM complexam; & cingente latus Angelorum coronâ, S. Thomæ Apostolo comitatam; à quo impensè sibi commendatum Xaverium lato vultu intuita Virgo Mater, promissâ liberaliter illi suâ ope videri vnâ cum diuino infante, Thomæ, & omni cælestis illius coronæ splendore desijt. Neque tunc liberalius promisit auxilium, quàm ipsâ re, postea vbique præstitit. In plenitudine sanctorum est MARIA detentio. Introspecte totum catalogum electorum: & ad quos maiore cordis æstu te rapi sentis, ad illos conuola, vt te DEO IESV, & IESV Matri MARIE vnice commendent. Apud Mospelienses antiquam B.V. statuam cultam aiunt nomine *Maiestatis antiquæ*. Nulla orbis terrarum maiestas tot proceribus circumdatur quot cæli proceres circumdant maiestatem antiquissimam, & supremam Reginæ cæli post Regem cæli. Cum his illam adæmus, vt impetremus.

55 P. Petrus Faber à diuino spiritu didicit, inter reliquâ ad Sancti alicuius cultum pertinere posse, si sacratissimæ DEI Matri gratias ageret pro omni ope quam illi Sancto suis apud DEVM precibus attulisset: id quod in Sanctis à Deiparæ cultu celebrioribus maxime locum habet. Agere ergo gratias Beatissimæ Virgini potes quod nascentem imprimis suis filiis Societatem fouerit; adolescentem protexerit; adultam porro amare pergat, ac prouehere: quod S. P. Ignatio toties visa, illum animauerit; S. P. Xaverio apud Indos opem tulerit: socios in suâ

In cubiculo tanquã coram IESV & B. V. agere.
B. V. pro animabus implorata

B. Virgini gratias pro Sanctis agere.
Oilandius hoc anno 1649. de vita 110. 2. c. 6.

fidem susceperit. Denique Reginae Sanctorum omnium gratias cum sanctis & pro sanctis omnibus, domesticis maximè, referamus. S. Bonaventura, *Laudate, inquit, Dominam in Sanctis eius.*

Pl. 66.

B. V. pro
tentatis
orare.

lib 5. p. 26.

56 Antonius Morus Lusitanus mortalia respectans è Collegio Conimbricensi fugit. Passus postea est cæcum se in omne præcipitium fuisse iturum, nisi, tanquam catenâ, sociorum precibus teneretur. Nec dubium, fratrum preces apud Virginem, Virginis apud DEVM, valuisse. Nam, vt scribit hîc Orlandinus, cum in montè Serratum (Virginis erga Ignatium iam aliàs beneficæ) venisset, nec diutiùs ferre conscientia diurnam, nocturnamque luctationem posset, eam prodigi filij vocem usurpans; Ibo ad Patrem meum; Romam iter arripuit, per summas brumæ rigentis iniurias, & ærumnas alias. Vide quantos illi animos illud in monte Serrato Virginis sanctuarium iniecit. Supra imitationem, sunt quæ de illo Orlandinus. Romæ totus erat squalore deformis, ac macie, crassâ tuniculâ tectus; crura pedesque nudus, tametsi lauta illi domi esset hæreditas, quam primùm Conimbricensi Collegio, tum suo fratri dedit: & incitante animi ardore, aliquando ab cingulo supernè nudus crudo se flagello cruentans sacras stationes obiuit: tum è S. Antonij hospitali domo, ad conspectum complexumque Ignatij est admissus; qui vetuit ne Morus plura in se, quæ adhuc meditabatur, auderet. Ecce hunc vno fratris colloquio ad fluxa effæminatum, domesticorum fratrum preces prosecutæ fugientem, hoc effecere, vt apud misericordiæ Matrem inconsulti sui cum fratre facti consilij pœnitentiâ tangeretur, & fortior surgeret iam seipso; alijs quoque, qui elanguescunt, factus exemplum. Multos verè in
Socie.

Societate retinuit Deipara: *Veniant*, inquit S. Fulbertus Episcopus Carnotensis, *veniant peccatores cum Theophilo tundentes, rea pectora cum interno fletu.* ipsi quoque, si verè relipiscant, desideratam veniam adepturi.

Serm. 1. de
Natiu. B. V.

57 S. Francisco Xauerio hoc anno nocte concubiâ (quod habet l. 2. c. 15. Turfellinus) ante aram B. Virginis supplicanti dæmones ex composito superueniunt, truci fremitu, clamoribus varijs, horrendoque cuncta complentes sono. Mox virum ad minas intrepidum, quàm tumultuosissimè adorti, verberibus atrocissimè cædunt, factis, dictisque odium explentes suum. Ille inter verbera, crepitusque plagarum magis de constantia quàm de tergo suo sollicitus, Deiparentem sui certaminis spectatricem implorare, vanos hostium tumultus magnitudine animi eludere, orationem institutam non fortiter solum, sed etiam constanter vrgere. Iuuenis quidam in cubiculo sacræ ædi iuncto cubabat, qui nocturno illo excitatus tumultu Xauerium sub dæmoniorum verberibus clamantem, ac B. MARIÆ identidem implorantem auxilium exaudierat, hanc etiam notauerat vocem ab illo sæpius iteratam: *Domina, opitulare: Domina, mihi non opitulaberis?* Neque his territus, vbi à plagis conualuit, ad idem templum, & aram Virginis nocte intempestâ redijt ad orandum; quicquid dæmones, tametsi Xauerium

Contra
dæmones
B. V. opem
implora-
re.
Orlandin.
lib. 5. n. 88.

Noctu
quoque
coram il-
la orare.

Contra
id quod
te orantē
turbat,
Deiparā
implora-
re.

Dominâ iam iuuante verberare non ausi, obstreperant, voces velut choros nocturnos canentium imitati: *Domini Mater, ait ibid. S. Fulbertus, ubique imperiosa est, ubique magna: certè cui primum est, sanctos Angelos in ministerium mittere, & ad beneplacitum suum inferiorum pacta cessare, & iustis, & peccatoribus fideliter inuocantibus se præsto est, & nunquam eis opitulari desistit.*

S. Fran-

Sacrum
de B.V. ce
lebrare cō
tra dæ-
monem.
Turcell. l. 2.
cap. 17.

tom. 2. orat.
de laudib.
B.V.

Vita lib. 1.
c. 8.
B.V. vitā
per horas
canonicas
distribue-
re.

Pro singu-
lis à B.V.
gestis gra-
tias Deo
agere.
in m. s. ode
3. Domini-
cæ ad vesp.

58 S. Franciscus Xaverius Malacæ sacro de
B. Virgine celebrato, & aduocatâ in auxilium MARIA,
dæmonem qui Antonium Fernandum adolescen-
tem istic miserè exagitabat, eiecit; & adolescens ab
horrendo exagitatore simul est liberatus, simul vsum
linguæ ac mentis, & denique incolmitatem, recepit.
Nimirum cum singulare quodpiam victoriæ genus
volumus de dæmone, seu nobis molesto seu alijs,
reportare, hæc ratio est tenenda. Habet enim ferè
quiuis dæmonem suum antagonistam à quo in lu-
tatione raptetur, nisi valdè prouidenter de subsi-
dio sibi prospiciat. In singulari hæc certamine
vocanda est Virgo singularis, vt inuet. Hæc dæmo-
nem terreat, & fugabit: vtpote quæ S. Epiphanio
est *nubes tonitruiformis quæ fulgur in vtero gestat.*

ANNO M D X L V I.

59 Hic annus Romæ .i. Augusti ad immortali-
tatem, vt spes est, euocauit P. Petrum Fabrum inter
prima Societatis capita clarum nomen. Hic nono
kal. Nouemb. Vvormatiæ singulari Dei benignitate
inieciam sibi mentem professus est, vt protinus in-
choaret, & ad mortem vsque persequeretur insignem
quandam pietatis exercitationem. Ea erat, vt exor-
diens à Conceptione immaculata Sanctissimæ
CHRISTI parentis, ordineque progrediens per ætatis
eius gradus ad assumptionem vsque in cælum, quos
illa inter mortales egerat dies, singulos in singulis
horis canonicis gratâ memoriâ reputaret: vnde
fieret, vt pro omnibus denique singillatim, ac pro-
prie venerationem debitam, ac gratiarum actionem
persolueret. Hæc ille ad cogitationes ab oratione
alienas arcendas opportuna excogitauit remedia;
illius ope quam supplex in hunc modum alloquitur
S. Ioannes Damascenus: *libera me à tempestate cogi-
tatio-*